

שפטות (משל ג, ט) אָרְךֵ יְמִים בַּימִינָה בְּשֶׁמֶאלָה עִשְׂרֵן וּכְבוֹד. אמר رب פפא, אלו שלשה הם. אמר לו רבי יהודה, הקבוד הוא. אמר לך רבי יהודה, הקבוד הוא. בכלל העשר, שמי שיש לו עשר, יש לו כבוד, ובמה יזכה הקדם לפל? בשבייל התורה.

אמר רבי יהודה, בא וראה, אין בכלל לילה ולילה שאינו אווחז מטטרו"ן שר הפנים כל נשימות של תלמידי חכמים העוסקים בתורה לשמה, ומראה אותן לפני הקדוש ברוך הוא, וממתינים מלacci השרת וודום מילומר שירה, עד שיתפנסו נפשות הצדיקים עמם, ויזמרו ביחיד לאל עליון.

שנאמר הנגנים נראין הארץ - אלו העוסקים בתורה לשמה. עת החמיר הגיע, אז הוא עת לזמר הנציר הגיע - אז הוא עת לזמר לבוראים ביהם. וקול התור נשמע בארכני - זה מטטרו"ן, הבא לאסוף נשמע בארכני, לזמר ליוצרים בכלל לילה ונשפטן של צדיקים, שנאמר ליווצרים בכלל לילה ולילה, שנאמר ליהו קמץ קמץ ירננו על משכובתם. מהו בכבוד? אמר רבי יהודה, זה מטטרו"ן.

אמר רבי יעקב בר אידי, כל נשומות של צדיקים נגוזו ממחה כסא הכבוד, לנוג את הגוף כאב המניה את הבן, כי בלתי הנשמה לא יכול הגוף להתנוג ולא לדעת ולעשות רצון בוראו. שהרי אמר רבי אהיה, הנשמה היא מורה וממדרה לאדם, ומתקנתו בכל דרך ישר.

ובשעה ששולח הקדוש ברוך הוא אומר אותה לאמר ממקום הקדש, מברך אותה בשבע ברכות. זהו שפטות בראשית ים ויאמר ה' אל אברהם, זו היא הנשמה, שהיא א"ב, למד את הגוף, ור"ם עליו, שמקומם רם ונשא באה. ומה אומר לה, לך לך מארץ ומולדתך, מדירתך,

דכתיב, (משל ג ט) אָרְךֵ יְמִים בַּימִינָה בְּשֶׁמֶאלָה עִשְׂרֵן וּכְבוֹד. אמר رب פפא, אלין תלתא הו. אמר ליה רבי יהודה, כבוד בכלל העשור הוא. דמן דין אית ליה עותרא, אית ליה יקרא, ובמה יזכה האדם לכל, בשבייל התורה.

אמר רבי יהודה, תא חזי, אין בכלל לילה ולילה, שאינו אווחז מטטרו"ן שר הפנים, כל נשפטן של תלמידי חכמים, העוסקים בתורה לשמה, ומראה אותן לפני הקדוש ברוך הוא, וממתינים מלacci השרת וודום מילומר שירה, עד שיתפנסו נפשות הצדיקים עמם, ויזמרו ביחיד לאל עליון.

שנאמר הנגנים נראין הארץ, אלו העוסקים בתורה לשמה. עת החמיר הגיע, אז הוא עת לזמר לבוראים ביחיד. וקול התור נשמע בארכני, זה מטטרו"ן, הבא לאסוף נשפטן של צדיקים, לזמר ליוצרים בכלל לילה ולילה, שנאמר על משכובתם. מהו בכבוד ירננו על משבוכתם. אמר רבי יהודה זה מטטרו"ן.

אמר רבי יעקב בר אידי, כל נשפטן של צדיקים, נגוזו ממחה כסא הכבוד, לנוג את הגוף, קאוב המניה את הבן. כי בלתי הנשמה, לא יכול הגוף להתנוג, ולא לדעת ולעשות רצון בוראו. דהא אמר רבי אהיה, הנשמה היא מורה וממדרה לאדם, ומחנתו בכל דרך ישר.

ובשעה ששולח הקדוש ברוך הוא אומר אותה לאמר ממקום הקדש, מברך אותה בשבע ברכות, זו היא הנשמה, שהיא א"ב, למד את הגוף, ור"ם עליו, שמקומם רם ונשא באה. ומה אומר לה, לך לך מארץ ומולדתך, מדירתך,